

עפ"ג 33871/01 - מדינת ישראל נגד אשרף עזאייה

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עפ"ג 15-01-33871

עפ"ג 15-01-54348

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד

כבוד השופט כרמי מוסקן

כבוד השופט שירלי רנर

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
אשרף עזאייה ע"י ב"כ עוה"ד ראפי מסאלחה

המערערת בעפ"ג 15-01-33871
המשיבה בעפ"ג 15-01-54348
נגד
המשיב בעפ"ג 15-01-33871
המערער בעפ"ג 15-01-54348

פסק דין

שני עוררים על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבט), מיום 14/12/3, בת"פ 14-10-34183, לפיו הורשע המשיב בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתרפות, ונדון לשולשה חודשים מאסר ויום אחד, למאסרים מותנים ולकנס כספי בסך 2,000 ₪. המדינה מעוררת על קולת העונש המשיב מעורער על חומרתו.

1. המשיב הורשע, על פי הודהתו, בעבירה תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירה התפרעות. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 14/10/15, בשעות הבוקר, בעקבות מניעת כניסה מתפללים להר הבית, התקיימה הפגנה המונית שכלה מאות מפגינים בסמוך לשער האריות בירושלים. במהלך הפגנה ניתנו הוראות לפיזור המפגינים, והמשטרה החלה בפיזורם. חלק מהפגינים הגיעו לכיוון צומת רוקפלר, החל להתנגד לכוח המשטרתי ולידות עברו אבנים. במסגרת ההתרפות נפגעו מספר שוטרים. המשיב, אשר לקח חלק בהתרפות, ידה מספר אבנים לעבר השוטרים שהיו במקום. אחת האבנים ידה המשיב פגעה באחד השוטרים.

2. בית משפט השלום התייחס, במסגרת גזר הדין, לחומרה הגלומה בעבירה ההתרפות בכלל ובעבירה ההתרפות בירושלים, בעת זה, בפרט. צוין כי הערך המוגן הנה בטחון הציבור ובטחון שלונות של השוטרים, הם שליחי הציבור. מתוך הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום הועמד על שלושה עד חמישה-עשר חודשים מאסר בפועל, בצוירוף קנס בגין מרתיע נוספת. באשר למקום עונשו של המשיב בתחום העונש, צוין, לזכות המשיב, כי הנה כבן 38 שנים, נתול הרשות קודמות והוא הודה במעשהיו. מנגד, נזקף לחובתו חלקו הדומיננטי שליטתו המוחלטת במעשה העבירה, תוך

ازכור העובדה כי מדובר בתקופה מתווצה באזורי ירושלים, וכן העובדה שהמשיב הגיע ממקום מושבו בצפון הארץ ולקח חלק בתפרעות והשלכת אבן על השוטרים. סופו של דבר, גזר בית המשפט את עונשו של המשיב כمفорт לעיל, דהיינו על הצד הנmor ממש של המתهام.

3. לטענת המדינה, המתهام שנקבע על ידי בית משפט קמא הנה נמור ממתחם הענישה ההולם בנסיבות תיק זה, ובכל מקרה, לא היה מקום לקבוע את עונשו של המשיב על הצד הנmor במתחם, שכן אין בכך להרטיע את המשיב והאחרים. העונש אינו מבטא את חומרת המעשים, אף שבית משפט השלום ציין כי מדובר בנסיבות חמירות, שכן המשיב, לא רק שידייה אבנים לעבר השוטרים, אלא אחד השוטרים נפגע כתוצאה לכך. נטען כי העונש אינו הולם את חשבות הגנה על האינטראס המוגן העומד בסיס העבירות התופעה של "ידי" אבנים והפרות סדר בירושלים, והמסר האמור תפקדים הציבוריים ללא מORA. צוין כי מדובר בהתרחבות התופעה של עונש אבנים והפרות סדר בירושלים, והמסר האמור לצאת מבית המשפט הנה ככל מי שמשתתף בתקיפה אלימה של שוטרים, דינו לעונש מסר ארוך וממושך. עוד טעונה המדינה כי העונש על תקיפת שוטר בנסיבות חמירות לפי סעיף 274 חוק העונשין, הנה עונש מינימום של שלושה חודשים מסר, ויש להuid בכך על החומרה בה רוחה המחוקק עבירה זו. בענייננו חמור הדבר, שכן העבירה בוצעה על רקע אידיאולוגי, ובאה הפניה למקרים אחרים שם נקבעו מתחמי ענישה גבוהים יותר ונגזרו עונשים חמורים יותר.

4. לטענת המשיב, טענה מקדמית, דין ערעור המדינה להידחות שכן הוגש לאחר שלחלפו 46 ימים ממועד מתן גזר הדין. לגופם של דברים, נטען כי לא היה מקום לגזר מסר בפועל שכן "אף שוטר לא נפגע ולא ניזוק ממשיו", והaban שפגעה בשוטר לא גרמה לחבלה ולמכאוב. נטען כי לא ניתן דגש לගלו של המשיב ולאורח חייו הנורמטיבי. נטען כי בשעת מעצרו של המשיב הופעלה נגדו אלימות קשה אשר לא נבדקה ולא נבחנה, ובסיומו של דבר, לאחר ששוחרר מעצרו לחולה שכלה מעצר בית באזוק אלקטרוני, הוא פנה לקבלת טיפול רפואי שם אובייחנו, בין היתר, שברים בצלעות. בכך יש לראות שיקול לקלוא, אף שענין זה עלה במסגרת הטיעונים לעונש בבית משפט קמא. עוד פורט כי המשיב היה נתון באזוק אלקטרוני מעת שחררו מעצר לתקופה של כחודש וחצי, כאשר לפני כן היה עצור לתקופה של שבועיים. תקופה מצטברת זו גרמה להרס מוחלט של עסקי ולמשור כלכלי קשה. המשיב בחר להודות ובכך העיד על חריטה כנה והודהתו גם חסכה מזמןנו של בית המשפט, נשאים שלא הובאו בחשבון על ידי בית משפט קמא. כן נטען כי במקרים דומים אחרים שairyaro במקומות רגשיים יותר, הוטלו עונשים קלים יותר. מדובר במשפט שהוא כבן 39, ומתול הרשות קודמות, הסיכוי שיחזור על מעשיו הוא אפסי והגעתו לירושלים הייתה לצורך תפילה, כפי שהוא נהוג לעיתים רחוקות, لكن אין משמעות לעובדת הגינו מרחוק ולעובדת זו דוקא משמעות מוקלה. נטען לחוסר תכנון מראש ולביצוע אקרים.

דין

5. באשר לטענה המקדמית, לפיה הערעור המדינה הוגש ביום הארבעים ושישה, וכפי שהשива המערערת, היום הארבעים ושישה חל להיות שבת. על-כן חלה הוראת סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א - 1981, הגורעת מןין הימים,ימי מנוחה החלים להיות האחرونים בתקופה. לגופם של דברים, מדובר באירוע חמור, ובגדר התפרעות המונית אשר כללה מאות מתרפים, ידו אבנים לעבר שוטרים אשר ניסו לשמור על הסדר הציבורי ולהגן על הציבור. שוטרים נפכו כתוצאה מידוי אבנים אלה, כאשר אחד השוטרים נפגע מאבן אותה יידה המשיב עצמו. חומרה

נוספת נודעת לעובדה שהתפרעויות ואיורוים ממען אלה, מתרכחים לאחרונה באופן תדייר באזור ירושלים בכלל, ובגבולות העיר העתיקה בפרט. אשר על כן, על הענישה לשדר, בין היתר, הרתעה ממשית. יתרון שבנסיבות העניין היה מקום לקבוע מתחם ענישה שתקרותו תהא גבוהה יותר מאשר זו שנקבעה על ידי בית משפט השלום, אולם בכל מקרה, לא היה מקום, גם במסגרת המתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום, לגזר את עונשו של הנאשם על הצד הנומך של הנאשם, גם תוך התחשבות בנסיבותו של המערער כמצוי לעיל. יש ליתן את הדעת גם על כך שהמשיב הגיע מצפון הארץ ולקח חלק בהתפרעות זו, עובדה אשר יש לה גoon מחמיר. לפיכך, דין ערעור המשפט להידחות, ולאור לכך שעררכת הערעור אינה ממצה את העונש, ערעור המדינה מתקיים במובן זה שעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם עומד על שבעה חודשים מאסר. יתר חלקי גזר הדין יעדמו בעינם.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ה, 19 אפריל 2015, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב עצמו.

ישראל רנर, שופט

כרמי מוסק, שופט

רפאל כרמל, שופט